

de dam bij den Hoek van Holland is, waar ze bij honderden op den dam aan de Noordzijde leven en voorttellen, een dam Noordelijker zijn ze niet te vinden.

Anders is het met de schaalhoren (*Patella vulgata*) welke in Dorsmans boek alleen voor Zeeland staat aangeteekend, welke ik nu drie jaar geleden vond aan den langen dam bij den Helder.

Ook komt bij den Helder achter fort Oostoever bij de oude oesterput de keverslak (*L. cinereus*) voor, evenals de stompe alikruik (*Littorina obtusata*).

Tweemaal heb ik daar het doodemansduim (*Alcyonium digitatum*) gevonden. Hoe het er komt?, waarschijnlijk hebben ze van de Noordzeebotters het als waardeloos vuil overboord gezet. Maar ja, de zee heeft soms grillen, waar elke strandwandelaar over mee weet te praten.

Aardig zou het zijn, als enkele natuurvrienden eens begonnen met de dijken, dammen en havenhoofden te inventariseeren en alles aantekenden, wat daar levend voorkwam, soorten van zeeanemonen, slakken, mosdiertjes, poliepen, wieren enz., zoodat we een overzicht over geheel Nederland krijgen. Het is meen ik betrouwbaarder dan wat men op het strand vindt, wat dikwijls van twijfelachtige herkomst is.

Zwaardecroonstr. 49, den Haag.

GERRIT DE BEURS.

Pestvogel. Verleden week zagen wij in onzen tuin een voor ons onbekende bijzonder mooie vogel. Na lang zoeken vonden wij in „Brehm, Het leven der dieren”, een beschrijving en afbeelding, die precies klopte met onze waarneming. Het bleek te zijn de Pestvogel (*Bombycilla garrula*). Hij zat zich te goed te doen aan Cotoneasterbessen en was niet schuw. Daar bij de beschrijving werd vermeld, dat deze vogel hier slechts zelden voorkomt, meenden wij u een plezier te doen, u te laten weten dat hij hier gezien is.

Kinderdijk, 28 Februari '37.

J. A. SMIT-VROEGE.

Pestvogel. Omdat ik in „de Levende Natuur” de vragen en korte mededeelingen zoo leuk vind, bericht ik u een kleine mededeeling. Toen ik Woensdag 24 Febr. 1937 alhier in het Timorpark wandelde, zag ik een vogel met een kuif en een gele eindzoom aan zijn staart. Ik dacht misschien is het een pestvogel, en ging hem achterna. En het was er een. Hij was reuze mak, ik heb later ± 3 m van hem af gestaan. Toen ik de kenmerken zei, zei mijn vader ook, dat 't er een was en ging dadelijk mee om te kijken. We hebben 't heele park afgezocht, maar hij was er niet meer. Dat was ± 2 uur later. Wel zagen we een Noordsche stormvogel, die erg beroerd was. Die hebben we mee naar huis genomen. Hij zat te slapen aan de vijver met zijn kop in de veren.

Den Helder 5-2-'37.

NEL VERWEIJ.

Parelduiker (*Colymbus arcticus arcticus* L.) en Roodhalsfuut (*Podiceps griseigena griseigena* (Bodd) in de Oranjekom van de Amsterdamsche Waterleidingduinen.

Onder de diverse vogelsoorten van de Nederlandsche Avifauna zijn er nu eenmaal vele waarop wij bijna geen andere waarneming kunnen doen dan het vaststellen van de soort, daar hun broedgebied zich meestal in een niet voor iedereen te bereiken noordelijk land bevindt. We kunnen ons bij het zien van zoo'n vogel dan wel eens afvragen waarom is hij juist hier, wat drijft hem hier heen, maar daar blijft het dan ook bij. En toch zal iedere vogelliefhebber en ornitholoog in dit „vogelsoorten-jagen” nog wel eens plezier hebben.

De Oranjekom in de A. W. Duinen bood hiervoor op 7 Februari weer eens een mooie gelegenheid. Reeds onmiddellijk zag ik, dat er dit keer weer iets bijzonders te zien was. Tusschen de gewone verschijningen van Dodaars en Kuifeendjes vielen dadelijk de vele tafeleenden (*Nyroca ferina ferina* L.) op. Maar wat zijn die duikertjes met het hooge voorhoofd? Dat moeten de ♀♀ of jongen van de Brilduiker (*Bucephala clangula clangula* L.) zijn, later zullen wij in het kanaal er nog een troepje van tegenkomen.

Eenige beweging en geplons, een prachtig stel van de Middelste Zaagbek (*Mergus serrator* L.) is neergestreken, de kuif van het ♂ wappert in de wind.

Dicht bij de oever komt een bruin en witachtig bleek duikertje naar boven en zwemt met schokkende kopbeweging op de manier van een waterhoentje weg. We denken het eerst aan een fuut in jeugdkleed maar onze vogel is kleiner, mist de eigenaardige kopteekening terwijl met de kijker de groote gele vlek aan de wortel op de ondersnavel duidelijk in het oog valt. Dit laatste is een typisch kenmerk voor een andere futensoort de Roodhalsfuut (*Podiceps griseigena griseigena* L.). Deze soort is bij ons slechts wintergast en doortrekker en wel volgens de literatuur voornamelijk over zee, ook zou in 1919 een paartje bij Brielle gebroed hebben.

Midden tusschen de troepjes eenden merken we nog een duiker op, kennelijk tot dezelfde orde behoorend maar groter en forscher dan onze Roodhalsfuut, wat vooral opvalt wanneer de vogel zich opricht en met de vleugels klapt of met een sierlijke bocht weer onderduikt. De geheele gestalte wijst er op dat we met een lid van het geslacht *Colymbus* of zeeduiker te doen hebben. Eenige wandelaars, blijkbaar geïnteresseerd in vogels hielden hem reeds voor een roodkeel-